

ऊनाशनाभः स ऊताशनप्रभे शुभः शुभे वै स्वरथे धनुर्द्धरः । स्थितो रराजाधिरथिर्नहारथः स्वयं विमाने सुरराडिव स्थितः ।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि कर्णनिर्घाणे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ शरतल्पे महात्मानं शयानममितौजसं । महावातसमूहेन समुद्रमिव शोषितं ।

दृष्ट्वा पितामहं भीष्मं सर्वज्ञान्तकं गुहं । दिव्यैरस्त्रैर्महेष्वासं पातितं सव्यसाचिना ।

जयाशा तव पुत्राणां संभगा वर्म शर्म च । अपाराणामिव दीपमगाधे गाधमिच्छतां ।

आतसा यामुनेनैव शरौघेण परिभुतः । महेन्द्रेणैव मैनाकमसह्यं भुवि पातितं ।

नभश्च्युतमिवादित्यं पातितं धरणीतले । शतक्रतुमिवाचिन्त्यं पुरा वृत्रेण निर्जितं ।

मोहनं सर्वसैन्यस्य युधि भीष्मस्य पातनं । ककुदं सर्वसैन्यानां लक्ष्यं सर्वधनुश्रतां ।

धनञ्जयशरव्याप्तं पितरं ते महाव्रतं । तं वीरशयने वीरं शयानं पुरुषर्षभं ।

भीष्ममाधिरथिर्दृष्ट्वा भारतानां पितामहं । अवतीर्य रथादार्त्तः शोकमोहपरिभुतः ।

पद्भ्यामेव जगामार्त्तो वाष्पव्याकुललोचनः । अभिवाद्याञ्जलिं बद्ध्वा वन्दमानोऽभ्यभाषत ।

कर्णेऽहमस्मि भद्रन्ते वद मामभि भारत । पुण्यया चेमया वाचा चक्षुषा चावलोकय ।

न नूनं सुकृतस्येह फलं कश्चित् समश्रुते । यत्र धर्मपरो वृद्धः श्रेते भुवि भवान् हतः ।

कोशसञ्जनने मन्त्रे व्यूहे प्रहरणेषु च । नाहमन्यं प्रपश्यामि कुरुणां कुरुसत्तम ।

बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो यः कुरुस्तारयेद्भयात् । योधांस्तु बद्ध्वा हत्वा पिबेलोकं गमिष्यसि ।

अद्य प्रभृति संक्रुद्धा व्याघ्रा इव मृगचयं । पाण्डवा भरतश्रेष्ठ करिष्यन्ति कुरुचयं ।

अद्य गाण्डीवघोषस्य वीर्यज्ञाः सव्यसाचिनः । कुरुभ्यः सन्त्रमिष्यन्ति वज्रपाणेरिवासुराः ।

अद्य गाण्डीवमुक्तानामशनीनामिव स्त्रनाः । त्रासयिष्यन्ति वाणानां कुरुनन्यांश्च पार्थिवान् ।

समिद्धोऽग्निर्यथा वीर महाज्वालो द्रुमान् दहते । धार्तराष्ट्रान् प्रधक्ष्यन्ति तथा वाणाः किरीटिनः ।

येन येन प्रसरतो वाय्वग्नी सहितौ वने । तेन तेन प्रदहतो भूरि गुल्मदण्डद्रुमान् ।

यादृशोऽग्निः समिद्धस्तु तादृक्पार्थो न संशयः । यथा वायुर्नरव्याघ्र तथा कृष्णो न संशयः ।

नदतः पाञ्चजन्यस्य रसतो गाण्डिवस्य च । श्रुत्वा सर्वानि सैन्यानि त्रासं यास्यन्ति भारत ।

कपिध्वजस्योत्पततो रथस्यामित्रकर्षिणः । शब्दं श्रोतुं न शक्यन्ति त्वामृते वीर पार्थिवाः ।

को ह्यर्जुनं योधयितुं त्वदन्यः पार्थिवोऽहंति । यस्य दिव्यानि कर्माणि प्रवदन्ति मनोविणः ।

अमानुषश्च संयामस्त्वम्बकेण महात्मना । तस्माच्चैव वरं प्राप्नो दुष्प्रापमकृतात्मभिः ।

कोऽन्यः शक्तो रणे जेतुं पूर्वं यो न जितस्त्वया । पाण्डुपुत्रो बलश्लाघी माधवेन च रचितः ।

जितो येन रणे रामो भवता वीर्यशालिना । चात्रयान्तकरो घोरो देवदानवपूजितः ।

तमद्याहं पाण्डवयुद्धेऽष्टाष्टममृष्यमाणो भवता चानुशिष्टः । आशीविषं दृष्टिहरं सुघोरं शूरं शक्याम्यस्तबलानिहनुं ।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि कर्णवाक्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥